

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu: 1310203514
Dátum vydania rozhodnutia: 19.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1310203514.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M. O., U. XXXX/XX, XXX XX X., proti žalovanej DEVELOP GROUP a. s., so sídlom Nobelova 34, 831 02 Bratislava, IČO: 44 174 764, zastúpenej Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, o zaplatenie 3.697,50 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 27Cb/19/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/186/2014-196 z 9. septembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) dňa 23. marca 2010 žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 3.697,50 Eur s úrokom z omeškania 0,01% denne zo sumy 2.022,50 Eur od 16.5.2009 do zaplatenia a zo sumy 1.675 Eur od 30.5.2009 do zaplatenia titulom odplaty za vykonané stavebné práce, podľa doloženej Mandátnej zmluvy z 20.3.2009.

2. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 27Cb/19/2010-145 zo dňa 28. mája 2014 žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi, okrem sumy 3.697,50 Eur s príslušenstvom, priznal i náhradu trov konania 1.485,63 Eur. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca na základe písomnej zmluvy sporových strán z 20.3.2009, ktorú napriek jej označeniu a odkazu na ust. § 566 a nasl. Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve vyhodnotil ako zmluvu o dielo podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, vykonal pre žalovanú predmet zmluvy (stavebné práce), za čo mu patrí dohodnutá odplata vo výške a so splatnosťou podľa faktúr žalobcu č. 2009 003 a 2009 004, za dodržania podmienok čl. 7 bod 7.1.2 zmluvy (podpísaný doklad zástupcom žalovanej o výkone pracovníkov na strane žalobcu).

3. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/186/2014-196 zo dňa 9. septembra 2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení

platnom a účinnom do 30.6.2016 (ďalej aj „O. s. p.“). Odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné a odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil. Len na zvýraznenie jeho vecnej správnosti odvolací súd doplnil, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno k svojej obrane, ktorou nevyvrátila v konaní preukázaný nárok žalobcu, vyplývajúci zo zmluvy sporových strán.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. vo väzbe na § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p.) a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.). Odvolací súd sa totiž nevysporiadal s argumentáciou, ktorou žalovaná v odvolaní napádala správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, teda, že na vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny podľa mandátnej zmluvy nepostačovalo len splnenie formálnych náležitostí fakturácie podľa čl. 7 bod 7.1.2 zmluvy, ale aj splnenie záväzku žalobcu, t. j. vykonanie prác špecifikovaných v čl. 2 bod 2.1 zmluvy. Touto otázkou, ktorá tvorila nosnú časť obrany proti žalobe, sa podľa názoru žalovanej dostatočne nezaoberal vo svojom rozsudku ani súd prvej inštancie, preto takýmto postupom došlo k porušeniu práva žalovanej ako účastníka súdneho konania podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. K tvrdeniu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako o postupe, ktorým malo dôjsť k odňatiu práva žalovanej na súdne konanie, v dovolaní poukázala na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“ a „Najvyšší súd SR“), označené spisovými značkami (napr. sp. zn. 5Obdo/32/2013, 4MCdo/6/2013, 2MCdo/24/2012, 7Cdo/69/2013).

5. K dôvodu, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolateľka uviedla, že odvolací súd mal uplatnený nárok posudzovať nielen z hľadiska splnenia formálnych podmienok fakturácie podľa čl. 7 bod 7.1.2, ale aj z hľadiska čl. 2 bod 2.2 mandátnej zmluvy a ust. § 571 ods. 2, resp. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, t. j. splnenia podmienky vzniku nároku na odplatu, ktorou bolo riadne vykonanie zmluvne dohodnutej činnosti žalobcom. V tomto smere bolo dôkazné bremeno na žalobcovi. Ak odvolací súd naopak v rozsudku uviedol, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, keď žiadnymi dôkazmi nevyvrátila tvrdenia žalobcu o riadnom vykonaní zmluvne dohodnutej činnosti, tak tento záver je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Rovnako nesprávny je záver odvolacieho súdu, že žalovaná je v konaní nositeľom povinnosti preukázať nevykonanie fakturovanej činnosti žalobcom. Žalovaná v prvoinštančnom i odvolacom konaní spochybňovala prílohy tvoriace podklad predmetných faktúr žalobcu, ktoré podľa nej nie sú dôkazom preukazujúcim riadne vykonanie pracovných činností podľa čl. 2 bod 2.1 mandátnej zmluvy. Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a súčasne i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň navrhla, aby dovolací súd podľa § 243 OSP odložil vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu.

6. Žalobca sa k doručenému dovolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

7. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalovanej bolo podané 9. novembra 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) a funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v

súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

9. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalovanej posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaná toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c) CSP).

10. Do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon výslovne pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.) Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravoval § 238 O. s. p. a proti uzneseniu § 239 O. s. p.

11. Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/, b/ O. s. p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) vád (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. 8. 2010, sp. zn. 6 Cdo 90/2010). Pritom zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku smerujúceho proti už právoplatnému rozhodnutiu súdu vyplýva, že pri posudzovaní jeho prípustnosti nemá extenzívny výklad ustanovení § 236 až § 239 O. s. p. žiadne opodstatnenie (k tomu viď aj PL. ÚS 9/04).

12. Právny poriadok platný a účinný v čase podania dovolania ukladal dovolaciemu súdu (§ 242 ods. 1 O. s. p.), aby ex offio posúdil, či v konaní došlo k niektorej zo závažných procesných vád, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. O procesnú vadu konania v zmysle tohto ustanovenia išlo vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

13. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietala a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

14. Podľa tvrdenia dovolateľky jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa do 30. júna 2016 rozumel taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytoval O. s. p. [v zmysle § 18 O. s. p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O. s. p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O. s. p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O. s. p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O. s. p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O. s. p.)].

15. Najvyšší súd v minulosti opakovane zdôrazňoval, že pre záver o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až f/ O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (k tomu viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016).

16. K odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) malo v danom prípade dôjsť tým, že podľa dovolateľky v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu absentovalo odôvodnenie vyžadované dovolateľkou k hodnoteniu vykonaného dokazovania, prijatým skutkovým a následne i právnym záverom v otázke (ne)vykonania prác, za ktoré žalobca uplatnil žalovanú odplatu. Primárne je však potrebné uviesť, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, publikované pod č. 2 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 1/2016). Dovolací súd však vytýkanú vadu nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v rovine prípustnosti dovolania z dôvodu odňatia možnosti žalovanej konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) nezistil. Odvolací súd totiž v súlade s úpravou v ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. poukázal na dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil. Z napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, tiež v spojení s dôvodmi uvedenými v ním potvrdenom rozsudku súdu prvej inštancie, bolo zrejme dostatočné naplnenie ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v znení platnom a účinnom k momentu vydania oboch rozsudkov a podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Práve z titulu aplikácie ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe na odvolacie dôvody len zvýraznia právne významné, prípadne skutkovo rozhodné okolnosti. Uvedené je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania". V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/170/2005, podľa ktorého „...pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu", a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2011 z 25. apríla 2012, podľa ktorého „...odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, nepoužil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu."

18. K vyššie uvedenému dovolací súd zvýrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvýrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uviedol: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad" (napr. Georgias c. Grécko z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

19. V danom prípade z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne aj v otázke preukázania vzniku a existencie nároku žalobcu na žalovanú

odplatu za vykonané práce pre žalovanú, keďže odkázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, podľa ktorého tiež v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi, za relevantný bolo potrebné podľa dohodnutých zmluvných podmienok (čl. 7 bod 7.1.2 zmluvy) považovať v konaní doložený „doklad o výkone pracovníkov“, tvoriaci podklad predmetnej fakturácie. Z uvedeného preto nebolo možné prijať záver o nepreskúmateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu pre absenciu či nedostatok odôvodnenia, a to v intenzite procesnej vady odňatia možnosti sporovej strane konať pred súdom. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ani správnosť prijatých právnych záverov, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené, nie je právne relevantná, keďže prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne právne posúdenie veci totiž nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. decembra 2016 sp. zn. 2Cdo/1286/2015, publikované pod č. 24 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017). Námietskami vzťahujúcimi sa k odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu žalovaná zjavne vyjadrila svoj nesúhlas s výsledkom sporu, skutkovým a právnym posúdením veci. To, že súdy nižších inštancií nepostupovali a nerozhodli podľa predstáv žalovanej, však netvorí vadu konania a dovolací dôvod podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. júla 2010, sp. zn. 3Cdo/61/2010). Pokiaľ dovolateľka poukázala na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ods. 4) k tvrdenej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, tak je namieste dodať, že sa v každom jednotlivom prípade týkajú odlišnej procesnej situácie vyhodnocovanej individuálne v dotknutých dovolacích konaniach, ktorú nemožno stotožňovať s posudzovanou vecou a pokiaľ v nich aj bol prijatý záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v rovine odňatia možnosti konať pred súdom, išlo časovo o rozhodnutia prijaté do 10. februára 2014, t. j. pred vyššie citovaným (ods. 17) zjednocujúcim Stanoviskom občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, publikovaným pod č. 2 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 1/2016.

20. Pokiaľ žalovaná v dovolaní napáda hodnotenie vykonaných dôkazov a vyvedené zistenia a závery súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu v danej veci, tak dovolací súd uvádza, že dovolanie nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 1. augusta 2012, sp. zn. 5Cdo/115/2012). [Uvedené obdobie platí aj od 1. júla 2017 podľa úpravy Civilného sporového poriadku (§ 431 ods. 1, § 432 ods. 1 CSP)].

21. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Pre úplnosť treba uviesť, že nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné - pozri § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. mája 2014, sp. zn. 7Cdo/245/2013). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

22. K dovolateľkou vytýkanému hodnoteniu dôkazného bremena odvolacím súdom je potrebné uviesť, že otázka posudzovania dôkazného bremena je integrálnou súčasťou zisťovania skutkového stavu a hodnotenia dôkazov. Nejde teda o právne posudzovanie veci, ktorým treba spravidla rozumieť hmotnoprávne posúdenie (k tomu obdobie viď Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.

ÚS 400/09 zo 6. mája 2010). Pokiaľ teda odvolací súd v napadnutom rozsudku na potvrdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie len zvýraznil otázku dôkazného bremena i na strane žalovanej vo vzťahu k jej obrane proti žalobcovmu nároku, ktorý primárne posúdil ako preukázaný, tak išlo o skutkovú rovinu posúdenia veci, ktorá nespadá pod dôvody prípustnosti podaného dovolania.

23. V preskúmvanej veci napokon dovolanie smeruje proti nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v súvislosti s interpretáciou doloženej Mandátnej zmluvy z 20. marca 2009, subsumovanej prvoinštančným i odvolacím súdom pod úpravu ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam daného sporu. K tomu dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/222/2009, zo dňa 26. februára 2010). Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. Samotným právnym posúdením veci nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konania pred súdom konať, lebo právnym posúdením veci sa mu neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. (k tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. 10. 2012 sp. zn. 6Cdo/90/2012, R 54/2012). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol v § 238 O. s. p. uvedený ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

24. K otázke (ne)prípustnosti dovolania z hľadiska dovolateľkou vytýkaných vád v danej veci potom záverom možno zvýrazniť, že ani prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia alebo nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. apríla 2015, sp. zn. 3Cdo/525/2014).

25. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím, sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. To je podstata dôvodu, so zreteľom na ktorý má dovolací súd posudzovať otázku prípustnosti dovolania v občianskom súdnom konaní (resp. civilnom sporovom konaní) skôr reštriktívne. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený, pretože pre opačný prístup nedáva Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 a ani Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1.7.2016 podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané, pretože pokiaľ by dovolací súd posudzoval vecnú správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

26. Vzhľadom k tomu, že rozsudok odvolacieho súdu, ktorý napadla žalovaná dovolaním, nemá znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie podľa ust. § 238 O. s. p. procesne prípustné, v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia vady uvedenej v ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a nevyšli najavo ani iné procesné vady v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p., dovolací súd odmietol dovolanie žalovanej podľa

ust. § 447 písm. c) v spojení s ust. § 470 ods. 1 CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

27. Keďže dovolanie bolo odmietnuté, dovolací súd o návrhu žalovanej na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nerozhodoval.

28. V dovolacom konaní žalovaná s podaným dovolaním neuspela, preto na jej strane vznikla povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania úspešnému žalobcovi. Vzhľadom k tomu však, že žalobcovi žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP).

29. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.